

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7222/2021
27.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Лукачевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ...- ..., чији је пуномоћник Чедо Бојанић, адвокат из ...-..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5078/20 од 03.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5078/20 од 03.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5078/20 од 03.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 404/2018 од 08.06.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 1.000.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова износ од 300.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 300.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због наружености износ од 100.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности износ од 300.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 08.06.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због наружености преко досуђеног износа од 100.000,00 динара исплати још 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.06.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.725,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5078/20 од 03.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена

првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати: на име претрпљених физичких болова износ од 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због наружености износ од 70.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности 300.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 08.06.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљених физичких болова исплати износ од још 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха, износ од још 150.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености износ од још 30.000,00 динара са законском затезном каматом на ове износе почев од 08.06.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 159.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП). Наиме, нижестепени судови су оценили да тужиоцу припада право на накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, претрпљени страх, за претрпљене душевне болове услед умањења животне активности и за наруженост, применом члана 200. ЗОО, оценом свих околности од значаја за доношење одлуке о висини накнаде нематеријалне штете, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи ова накнада. Сходно наведеном, спорно правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничноправну ситуацију и решавање спорног односа странака, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Посебном ревизијом не може побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Из наведеног разлога, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Смисао правила о дозвољености ревизије код преиначења у смислу наведеног члана је да је извршено преиначење на штету ревидента односно да је ревизију изјавила странка којој је због преиначења право ускраћено или смањено. У овом случају одлука је преиначена у корист ревидетна – туженог, те му право није ни ускраћено ни смањено, па из тог разлога ревизија туженог на основу члана 403. ства 2. Закона о парничном поступку, није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 25.01.2018. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 370,000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијеног дела од 370.000,00 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић